

Mod en større forståelse

Antropologiens metode og antropologiens måde at stille spørgsmål på er vigtige indgangsvinkler til det videre arbejde med at udvikle sygeplejen. Det mener udviklingspsygeplejerske Annemette Lundmark Jensen, der i øjeblikket er ved at lægge sidste hånd på sit masterspeciale i sundhedsantropologi.

Af Mette Breinholdt

Hvordan oplever kvinder beslutningsprocessen omkring abort? Sådan lyder spørgsmålet i sygeplejerske Annemette Lundmark Jensens masterspeciale i sundhedsantropologi.

Til daglig arbejder hun som udviklingspsygeplejerske på gynækologisk-obstetrisk afdeling på Hillerød Sygehus. Dermed rammer masterspecialet direkte ind i kernen af hendes arbejdsopgaver. Samtidig er det et godt eksempel på den store nytte, hun har oplevet ved at følge studiet. Arbejdspladsen har da også valgt at betale uddannelsen.

- Jeg har altid syntes, at det sjoveste i mine forskellige stillinger har været udviklingen af faget: At stille spørgsmålstegn ved den pleje vi udførte og undersøge, om det måske kan gøres på en anden måde. Og det passer godt med antropologien, som koncentrerer sig om, hvordan verden opfattes og leves, siger Annemette Lundmark Jensen.

Lægekultur

Masterspecialet er faktisk en udløber af et projekt, de har kørt på hendes afdeling, om rådgivning af kvinder, der overvejer abort.

I første omgang bestod projektet i at uddanne nogle praktiserende læger til at blive ekstra gode til at tale med kvinder, som overvejer abort. Tanken var, at de øvrige praktiserende læger så skulle henvise til deres kolleger. – Men der kom næsten ingen henvisninger.

- Så var det, at jeg foreslog, vi fortsatte projektet og undersøgte, *hvorfor* der ikke kom nogle henvisninger. Det at jeg fik øje på den problemstilling er helt klart inspiration fra studiet, fortæller Annemette, som på bedste antropologiske vis gik i gang med at interviewe lægerne fra projektet om hvordan de oplevede situationen.

Det viste sig blandt andet, at lægerne anser kommunikation med patienterne som en kernekompetence og noget de gerne selv skal være gode til. Desuden er der ikke tradition blandt praktiserende læger for at henvise til hinanden.

En anden sammenhæng

I masterprojektet arbejder Annemette Lundmark Jensen med, hvordan kvinderne oplever beslutningsprocessen omkring abort.

- Mit håb er, at specialet kan skabe større forståelse for den proces, de her kvinder går igennem.

Måske at det endda vil føre til bedre rådgivning, siger hun og tilføjer:

- Antropologien giver netop mulighed for at se et problem i en anden sammenhæng, og det giver ny viden og en bredere forståelse.

Vigtig metode

Annemette Lundmark Jensen ser antropologiens metode med kobling af deltagerobservation, interview og efterfølgende analyse som fundamental for at få den nødvendige viden om menneskers liv, betingelser og erfaringer.

- Desværre er det ofte lettest at få ressourcer til interview-delen. Interviewets værdi er efterhånden accepteret. Men det er jo langt fra altid, vi gør det, vi siger, vi gør, og det er blandt andet hvad folk *gør*, man kan få øje på i deltagerobservationen, siger hun.

På spørgsmålet om, hvad hun kan, når hun er færdig som master, smiler hun skævt. Det spørger de også om på arbejdspladsen.

- Men jeg kan vel sige, at jeg har lært at stille nogle anderledes spørgsmål og så designe et forskningsprojekt, der kan undersøge de spørgsmål, siger hun.